Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Râșcani (jud. Bolocan Elena)
Dosarul nr. 3r-374/24 (2-24017750-02-3r-23052024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chişinău
D E C I Z I E

4 iulie 2024 *****

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Dașchevici Grigore şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului administrativ, fără ședință de judecată, recursul declarat de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 11 martie 2024, prin care s-a respins cererea înaintată de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023 și nr. 754/8 din 17 ianuarie 2024 privind examinarea contestației depusă împotriva deciziei nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar,

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei</u>:

La 14 februarie 2024, S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate a depus acțiune în contencios administrativ către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând:

1) anularea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023 și nr. 754/8 din 17 ianuarie 2024 privind examinarea contestației depusă împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023;

2) *suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, până la adoptarea pe caz a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.*

În susținerea solicitării de suspendare a executării actului administrativ contestat, partea reclamantă a invocat prevederile art. 214 alin. (1) și art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, afirmând că la caz există un pericol iminent de cauzare a prejudiciilor morale, profesionale şi materiale creditorilor debitorului S.C. „Irlux-Trans" S.R.L., prin validarea creanţelor Serviciului Fiscal de Stat faţă de patrimoniul debitorului S.C. „Irlux-Trans" S.R.L., care nu posedă caracterul cert, lichid şi exigibil, având ca temei actul administrativ contestat, şi anume, Decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 774/3231 din 16.11.2023. Or, creanţa pe care o pretinde creditorul în raport cu debitorul trebuie să fie certă, adică fermă, existența ei să nu dea naştere la discuţii, să fie lichidă, adică să aibă cuantumul determinat şi să fie exigibilă, adică ajunsă la scadenţă, nefiind suspendată printr-un termen sau printr-o condiţie.

Partea reclamantă a menționat că suspendarea executării actului administrativ contestat, constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces, până la finalizarea litigiului.

A subliniat că trebuie evitată pe cât posibil executarea imediată, deplină a actelor administrative care au fost contestate sau sunt pe cale a fi contestate în acele circumstanţe în care executarea ar prejudicia iremediabil interesele persoanelor, la caz, creditorilor debitorului S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. În acest scop, analizând gradul de pericol al punerii în executare a actului administrativ, adică dimensiunea pagubei iminente şi măsura în care aceasta ar putea fi reparată sau nu, urmează să fie examinat faptul dacă nu cumva există elemente care să pună la îndoială legalitatea actului.

Partea reclamantă a remarcat că pentru respectarea principiului proporţionalităţii, jurisprudenţa Uniunii Europene nu are în vedere numai „vădita nelegalitate" a actului administrativ, ci şi aşa numita condiţie „*fumus boni iuris*". Cu alte cuvinte, instanţele europene consideră că există caz bine justificat pentru suspendarea actului administrativ dacă, la o analiză *prima facie*, acţiunea în anulare a acestuia nu este vădit nefondată. Prin urmare, ceea ce analizează instanţele europene este caracterul pertinent şi sustenabil al criticilor invocate în cuprinsul acţiunii în anulare, adică faptul că, la o primă vedere, aceasta are şanse de reuşită, iar nu caracterul vădit ilegal sau nu al actului administrativ, tocmai pentru că o astfel de constatare echivalează cu pronunţarea pe fondul cauzei.

A notat că în astfel de cazuri, este foarte probabil ca urmările negative produse prin executarea unui act administrativ ilegal să fie greu sau imposibil de înlăturat ulterior anulării acestui act prin hotărâre judecătorească. Tocmai de aceea, suspendarea executării actelor administrative ar trebui să reprezinte o garanţie a principiului legalităţii activităţii administraţiei publice, un remediu eficient, cu rol preventiv, aflat la dispoziţia persoanelor care riscă să fie prejudiciate iremediabil ca urmare a executării unui act administrativ ilegal, prin intermediul căruia pot fi evitate aceste efecte vătămătoare.

Respectiv, în lumina celor relatate, refuzul suspendării executării actului administrativ contestat, poate încălca principiul proporţionalităţii şi ridică problema prin prisma art. 6 § 1 CEDO, în condiţiile când examinarea cauzei concrete nu s-a culminat cu actul final judecătoresc, iar măsurile de suspendare sunt necesare şi utile în scopul prevenirii unei pagube iminente din cauza executării actului contestat, până la verificarea legalităţi acestuia pe cale judecătorească.

Partea reclamantă a făcut referire şi la prevederile pct. 50, 53 - 63 din Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 6 din 06.02.2001, care statuează că, în vederea asigurării unui proces echitabil, art. 21 din Legea contenciosului administrativ, acordă persoanei, concomitent cu înaintarea acţiunii, posibilitatea de a solicita instanţei de contencios administrativ suspendarea executării actului administrativ contestat, care constituie o formă a asigurării acţiunii, instituţie procesuală care prevede un şir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretenţiilor în cazul satisfacerii acţiunii, contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces.

A susținut că având în vedere că suspendarea actului administrativ individual constituie o formă a asigurării acţiunii, la stabilirea necesităţii şi rezonabilităţii aplicării măsurii respective sunt aplicabile prevederile hotărârii explicative a Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 32 din 24.10.2003 „cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile", care la pct. 32 statuează că, la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau, neaplicarea acestora, instanţele vor

verifica probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate.

Partea reclamantă a mai specificat că potrivit Recomandării Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecţia provizorie acordată de instanţă pe probleme administrative, atunci când o instanţă este sesizată cu o contestaţie referitoare la un act administrativ, iar instanţa nu a pronunţat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiaşi instanţe sau unei alte instanţe competente să ia măsuri de protecţie provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecţiei provizorii solicitantului, instanţa trebuie să ia în considerare toţi factorii relevanţi, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune şi că acestea ar putea fi remediate cu dificultate şi dacă există un caz prima-facie împotriva valabilităţii actului.

A explicat că din conţinutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecţie provizorie dispuse de către instanţa competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parţial, prin care se dispune în totalitate sau parţial restabilirea situaţiei care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară şi de impunere asupra administraţiei a oricărei obligaţii corespunzătoare, iar măsurile de protecţie provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanţa sesizată cu privire la contestarea actului administrativ. Pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Partea reclamantă a enunțat că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

A afirmat că la acest segment, prezintă relevanţă şi hotărârea Curţii Constituţionale nr. 18 din 11.12.2012, în care Curtea a menţionat că, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Reieșind din cele expuse, partea reclamantă conchide că suspendarea actului administrativ reprezintă o garanţie acordată reclamantului prin prisma art. 214 din Codul administrativ, care are drept scop evitarea consecinţelor ireparabile sau care vor fi remediate cu dificultate în cazul producerii efectelor actului administrativ individual contestat.

<u>Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Râșcani din 11 martie 2024, s-a respins cererea înaintată de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea deciziilor nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023 și nr. 754/8 din 17 ianuarie 2024 privind examinarea contestației depusă împotriva deciziei nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări</u>:

Invocând ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 7 mai 2024, lichidatorul S.C. „Irlux-Trans” S.R.L., Selevestru Irina a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, lichidatorul S.C. „Irlux-Trans” S.R.L., Selevestru Irina a reitarat argumentele de fapt și de drept indicate în cererea privind suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023. Iar, suplimentar, a indicat că soluția instanței de fond este disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei, or, în speță administratorul insolvabilității S.C. „Irlux-Trans” S.R.L., Selevestru Irina a motivat necesitatea suspendării executării actului administrativ, iar neglijarea acestor motive în interpretarea realizată de instanța de fond ar prezenta un obstacol care afectează esența dreptului recurentului de acces la justiție.

Astfel, făcând trimitere la prevederile art. 423-424, 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, S.C. „Irlux-Trans” S.R.L. în proces de insolvabilitate, solicită admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Chişinău sediul Râșcani din 11 martie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual să fie admisă în modul în care a fost formulată.

Poziția părții intimate:

La 7 iunie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de S.C. „Irlux-Trans” S.R.L. în proces de insolvabilitate, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 11 martie 2024.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod

administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 11 martie 2024 a fost comunicată lichidatorului S.C. „Irlux-Trans" S.R.L., Selevestru Irina la 24 aprilie 2024, iar, cererea de recurs a fost depusă la 7 mai 2024.

În circumstanțele descrise *supra*, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate a fost depus în interiorul termenul legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 Cod administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase</u>:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

***Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ**, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

***Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

***În acord cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ,** examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

***În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ,** instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

***Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ,** decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, în rezultatul controlului fiscal efectuat în privința S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în temeiul actelor din 31 martie 2023, în baza deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, emisă asupra cazului de încălcare a legislației comise de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L., s-a decis modificarea în parte a deciziei nr. 776/1933 din 25 mai 2023, emisă de Direcția generală control a Serviciului Fiscal de stat, cu drept de a fi contestată la Serviciul Fiscal de Stat în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

La 24 noiembrie 2023, S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate a depus contestație împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, adresând cerere prealabilă către Serviciul Fiscal de Stat.

În temeiul deciziei nr. 754/8 din 17 ianuarie 2024, contestația depusă împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, a fost respinsă cu menținerea

deciziei, care este obligatorie pentru executare, explicând dreptul de a fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, în instanța de contencios administrativ.

Astfel, la 14 februarie 2024, S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate a depus acțiune în contencios administrativ către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând:

1) anularea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023 și nr. 754/8 din 17 ianuarie 2024 privind examinarea contestației depuse împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023;

2) *suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, până la adoptarea pe caz a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.*

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 11 martie 2024, s-a respins cererea înaintată de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, *legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.*

Potrivit art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a autorităților publice - **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezinta o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, se solicită autorității jurisdicționale comptente ca atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor cointeresate de această decizie să ia măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, în limitele competenței sale și fără ca, astfel să influențeze în vre-un fel soluția asupra fondului, cu atît mai mult atunci cînd există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate a actului administrativ contestat.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, ***în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar** în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **trebuie să fie indicate și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze raţional cu privire la aceasta.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, instanța de recurs reține că, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, emisă asupra cazului de încălcare a legislației comise de S.C. „Irlux-Trans” S.R.L., s-a decis:

„***I****. A modifica Decizia nr. 776/1933 din 25.05.2023, emisă de către Direcția generală control a Serviciului Fiscal de Stat, după cum urmează:*

în partea constatatoare, la descrierea rezultatelor controlului repetat:

- pct. 3, sintagma „micșorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2018 cu 9 235 002 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 1 108 200 lei; micşorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2019 cu 6 468 653 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 776 238 lei; micşorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2020 cu 5 096 466 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 611 576 lei; micşorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2021 cu 4 347 989 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 521 759 lei”, se substituie cu sintagma „micşorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2018 cu 4 656 430 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 558 772 lei; micşorarea

venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2019 cu 3 220 240 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 386 429 lei; micşorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2020 cu 3 722 115 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 446 654 lei; micşorarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2021 cu 2 184 001 lei, respectiv diminuarea impozitului pe venit cu 262 080 lei";

***-** pct. 4. sintagma „diminuarea TVA aferentă bugetului în total cu 3 648 134 lei inclusiv pentru perioadele fiscale: L/12/2018 cu 182 853 lei, L/02/2019 cu 20 269 lei, L/03/2019 cu 383 730 lei, L/04/2019 cu 213 830 lei, L/05/2019 cu 31 597 lei, L/06/2019 cu 112 663 lei, L/08/2019 cu 10 446 lei, L/09/2019 cu 226 587 lei, L/10/2019 cu 198 578 lei, L/l 1/2019 cu 215 027 lei, L/12/2019 cu 105 332 lei, L/02/2020 cu 89 420 lei, L/03/2020 cu 34 893 lei, L/04/2020 cu 26 738 lei, L/05/2020 cu 53 550 lei, L/06/2020 cu 121 870 lei, L/07/2020 cu 95 781 lei, L/08/2020 cu 89 780 lei, L/09/2020 cu 55 868 lei, L/11/2020 cu 161 086 lei, L/l2/2020 cu 47 985 lei, L/01/2021 cu 120 102 lei, L/02/2021 cu 50 459 lei, L/03/2021 cu 85 888 lei. L/04/2021 cu 40 479 lei, L/05/2021 cu 103 572 lei, L/06/2021 cu 52 577 lei, L/07/2021 cu 119 835 lei, L/08/2021 cu 62 760 lei, L/09/2021 cu 109 201 lei, L/l2/2021 cu 237 801 lei, L/01/2022 cu 56 207 lei, L/02/2022 cu 109 117 lei, L/03/2022 cu 22 019 lei şi L/05/2022 cu 234 lei, majorarea TVA aferentă bugetului cu 27 307 lei, inclusiv în perioadele fiscale: L/01/2020 cu 13 767 lei, L/10/2020 cu 8 326 lei şi L/04/2022 cu 5 214 lei şi majorarea sumei TVA spre deducere în perioada ulterioară cu 22 659 lei, care la situaţia de 30.11.2022 constituie 43 331 lei", se substituie cu sintagma „diminuarea TVA aferentă bugetului în total cu 2 184 194 lei inclusiv pentru perioadele fiscale: L/12/2019 cu 107517 lei, L/03/2019 cu 254977 lei, L/04/2019 cu 119211 lei, L/09/2019 cu 72996 lei, L/10/2019 cu 163262 lei, L/l 1/2019 cu 184917 lei, L/12/2019 cu 73013 lei, L/02/2020 cu 63756 lei, L/03/2020 cu 17465 lei, L/04/2020 cu 22808 lei, L/05/2020 cu 46820 lei, L/06/2020 cu 113929 lei, L/07/2020 cu 85936 lei, L/08/2020 cu 47133 lei, L/09/2020 cu 9462 lei, L/l 1/2020 cu 103557 lei, L/12/2020 cu 1179 lei, L/01/2021 cu 80209 lei, L/02/2021 cu 5945 lei, L/03/2021 cu 52193 lei, L/04/2021 cu 9349 lei, L/05/2021 cu 52140 lei, L/07/2021 cu 59784 lei, L/08/2021 cu 45799 lei, L/09/2021 cu 80776 lei, L/12/2021 cu 163680 lei, L/01/2022 cu 38449 lei, L/02/2022 cu 96876 lei, L/03/2022 cu 11056 lei, majorarea TVA aferentă bugetului cu 37 249 lei, inclusiv în perioadele fiscale: L/01/2020 cu 20894 lei, L/10/2020 cu 11 141 lei şi L/04/2022 cu 5 214 lei şi micşorarea sumei TVA spre deducere în perioada ulterioară cu 3 691 lei, care la situaţia de 30.11.2022 va constitui 69 681 lei", iar sintagma „nerespectarea modului de întocmire a Declaraţiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/12/2018-L/05/2022, L/07/2022-L/08/2022, ce au generat obligaţii suplimentare la buget în perioadele fiscale L/12/2018, L/02/2019 - L/06/2019, L/08/2019-L/12/2019, L/02/2020-L/09/2020, L/11/2020-L/09/2021, L/12/2021-L/03/2022 şi L/05/2022" se substituie cu sintagma „nerespectarea modului de întocmire a Declaraţiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/12/2018-L/05/2022, L/07/2022-L/08/2022, ce au generat obligaţii suplimentare la buget în perioadele fiscale L/12/2018, L/03/2019, L/04/2019, L/09/2019-L/12/2019, L/02/2020- L/09/2020. L/11/2020-L/05/2021. L/07/2021- L/09/2021, L/12/2021-L/03/2022 (29 cazuri)";*

în partea decisivă:

- pct. 1, sintagma „a micşora suma TVA spre deducere în perioada ulterioară cu 22 659 lei, care la situaţia din 30.11.2022, constituie 43 331 lei", se substituie cu sintagma „a majora suma TVA spre deducere în perioada ulterioară cu 3 691 lei, care la situaţia din 30.11.2022, constituie 69 681 lei"

- pct. 3, liniuţa 5-a, sintagma „3 017 773 lei", se substituie cu sintagma „1 653 935 lei";

- pct. 3, liniuţa 6-a, sintagma „3 620 827 lei", se subtituie cu sintagma „2 146 946 lei";

- pct. 4, liniuța 5-a, sintagma „1 146 495 lei”, se subtituie cu sintagma „759 773 lei”;

- pct. 4, liniuța 6-a, sintagma „1 334 776 lei”, se subtituie cu sintagma „973 245 lei”;

- pct. 5, liniuța 2-a, sintagma „603 555 lei (3 017 773 lei x 20%)”, se substituie cu sintagma „330 787 lei (1 653 935 lei x 20 %)”;

- pct. 5, liniuța 3-a, sintagma „729 627 lei (3 648 134 lei x 20%)”, se subtituie cu sintagma „429 153 lei (2 145 767 lei x 20%)”;

- pct. 5, liniuța 5-a, sintagma „120 457 lei”, se subtituie cu sintagma „76 975 lei”;

- pct. 5, liniuța 6-a, sintagma „10 000 lei (500 lei x 40 cazuri), pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN 12) pentru perioadele fiscale A/2018-A/2021, a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/12/2018, L/02/2019- L/06/2019, L/08/2019-L/12/2019, L/02/2020-L/09/2020, L/11/2020-L/09/2021, L/12/2021-L/03/2022, a Dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate (Forma IPC18) pentru perioada fiscală L/03/2020, Dării de seamă privind taxa pentru folosirea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în KM (Forma TFD 19) pentru perioada fiscală A/2019, conform prevederilor art. 260 alin. (1) din Codul fiscal, dar nu mai mult de 10000 de lei pentru toate dările de seamă fiscale”, se subtituie cu sintagma „10 000 lei (lei x 40 cazuri), pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN 12) pentru perioadele fiscale A/2018-A/2021, a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/12/2018, L/03/2019, L/04/2019, L/09/2019- L/12/2019, L/02/2020-L/09/2020, L/11/2020, L/01/2021 - L/05/2021, L/07/2021-L/09/2021, L/12/2021 și L/01/2023- L/03/2023, a Dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate (Forma IPC18) pentru perioada fiscală L/03/2020, Dării de seamă privind taxa pentru folosirea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în RM (Forma TFD 19) pentru perioada fiscală A/2019, conform prevederilor art. 260 alin. (1) din Codul fiscal, dar nu mai mult de 10000 de lei pentru toate dările de seamă fiscale.

***II**. În rest, Decizia nr.776/1933 din 05.05.2023, emisă de Direcția generală control, rămâne nemodificată și este obligatorie pentru executare.*

Se obligă contribuabilul să indice numărul și data Deciziei asupra cazului de încălcare a legislației în ordinele de plată a sumelor impozitelor, taxelor și plăților calculate suplimentar în rezultatul controlului.

Conform art. 234 alin. (2) din Codul fiscal, persoana trasă la răspundere pentru încălcarea fiscală beneficiază de o reducere cu 50% a amenzilor aplicate, în condițiile reglementate.

*Prezenta decizie poate fi contestată în conformitate cu art.267, art. 267[1], art. 267[2] alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 30 zile de la data comunicării acesteia la Serviciul Fiscal de Stat, la adresa: *****, str.Constantin Tănase nr. 9*”.

Prin cererea privind suspendarea executării actului administrativ și recursul depus, S.C. „Irlux-Trans” S.R.L. în proces de insolvabilitate, a solicitat suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, până la adoptarea pe caz a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ, Completul de contencios administrativ

concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, or, în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Completul judiciar reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepţional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condiţiile prevăzute de lege: prezenţa suspiciunilor rezonabile în privinţa legalităţii actului administrativ contestat şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ. Dar, probe la dosar în acest sens, lipsesc.

Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat aprecierile recurentului referitoare la ilegalitatea actului administrativ în partea în care solicită suspendarea executării acestuia. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului invocat în susţinerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat. Or, din analiza sumară a motivelor de nelegalitate invocate cu privire la actul administrativ contestat a cărui suspendare s-a solicitat în cauză nu oferă indicii suficiente de răsturnare a prezumţiei de legalitate de care se bucură respectivul act, în cazul particular supus evaluării.

Instanța de recurs reiterează că, pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună suspendarea unui act administrativ, instanţa nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care s-ar întemeia însăşi cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au

capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Completul judiciar reiterează că nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor.

Astfel, cu referire la argumentul recurentului privind existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, Completul judiciar reține că argumentul da teste invocate de reclamant la general – motiv din care acesta este apreciat ca neîntemeiat, iar pe cale de consecință ilegalitatea propriu zisă actului administrativ individual defavorabil contestat, este o chestiune de fond și urmează să fie verificat în cadrul dezbaterilor judiciare.

Sub aspectul *pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile*, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Reieșind din cuprinsul actului vizat nu poate fi reținută existența unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Iar, prin cererea privind suspendarea executării actului administrativ, S.C. „Irlux-Trans" S.R.L. în proces de insolvabilitate nu a identificat în acest sens o stare de fapt concretă care ar fi confirmat prezența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2), lit. b) din Codul administrativ - *existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător. Or, argumentele recurentului cu referire la faptul constatării insolvabilității și intentării procesului de insolvabilitate în privința persoanei juridice reclamante, la cererea administratorului S.C. „Irlux-Trans" S.R.L., având în vedere perioada în care a fost efectuat controlul fiscal în baza actelor din 31 martie 2023, efectele modificării deciziei în partea deciziei nr. 776/1933 din 25 mai 2023 în rezultatul examinării contestației depusă de S.C. „Irlux-Trans" S.R.L., nu constituie în sine temei de a considera că există un pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023.

Recurenta se rezumă la simple ipoteze viitoare, fără a proba iminenţa unei pagube materiale greu sau imposibil de înlăturat ulterior, în cazul în care în final actul ar fi anulat, astfel încât să se circumscrie caracterului de excepţie al suspendării executării actului administrativ, conform fizionomiei pe care legea o conferă acestei instituţii juridice.

Completul de judecată nu poate admite nici alegațiile părții recurente cu referire la faptul că „*la caz există un pericol iminent de cauzare a prejudiciilor materiale creditorilor debitorului*

S.C. „Irlux-Trans” S.R.L., prin validarea creanţelor Serviciului Fiscal de Stat faţă de patrimoniul debitorului S.C. „Irlux-Trans” S.R.L., care nu posedă caracterul cert, lichid şi exigibil, având ca temei actul administrativ contestat”, or, pe de o parte, Serviciului Fiscal de Stat urmează să demonstreze faptul că pretinsa creanţă întruneşte trei condiţii cumulative: să fie certă, lichidă şi exigibilă în cadrul procesului de insolvabilitate, pe când în prezenta speță urmează a fi verificată legalitatea actului administrativ contestat. Iar, pe de altă parte, simplul fapt al admiterii în tabel și validării creanței unui creditor, nu reclamă, *per se*, o problemă din perspectiva prejudicierii drepturilor altor creditori.

În condițiile descrise, Completul judiciar subscrie concluziei instanței de fond precum că cererea reclamantului cu privire la suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, până la adoptarea pe caz a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, nu întrunește nici una din condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către S.C. „Irlux-Trans” S.R.L. în proces de insolvabilitate, au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de S.C. „Irlux-Trans” S.R.L. în proces de insolvabilitate este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 11 martie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

d e c i d e :

Recursul declarat de S.C. „Irlux-Trans” S.R.L. în proces de insolvabilitate - **se respinge.**
Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 11 martie 2024.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul /semnat/ Mîra Ghenadie

Judecătorii /semnat/ Dașchevici Grigore

/semnat/ Bostan Angela